

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 24 K, pol leta 12 K, in za četrť leta 6 K. — Naročnina izven Jugoslavije 32 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo, če obsegajo 4 strani 40 vin., na 8 straneh 60 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnine, inserate in reklamacije. Za inserate se plačuje od enostopne petlitvise za enkrat K 1.80. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 50 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne, Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Regent Aleksander na Hrvatskem.

Vroče želje bratov Hrvatov in Slovencev, da jih obišče regent Aleksander, so se izpolnile — naš regent Aleksander se je mudil v dnevih od 22. do 24. junija na hrvatskih tleh v prestolnici v Zagrebu. Prva njegova pot je bila v stolno cerkev, kjer ga je pričakoval in pozdravil v svečani škofovski obleki nadškof dr. Bauer, opravil zanj molitev, nakar se je regent podal h grobu Zrinskega in Frankopana ter položil srebrn lovorjev venec na grob hrvatskim junakoma.

H kosilu, ki ga je dal regent Aleksander, sta bila povabljeni tudi dva hrvatska kmeta iz Gračana v svoji narodni noši. Vzradoščena nad regentovo ljubeznivostjo sta mu rekla: „O tem bodo govorili še

naši otroci in vnuki, kako smo bili kmetje od naše-ga narodnega vladarja počaščeni, da smo z njim pri isti mizi sedeli, jedli in pili in se razgovarjali. Hvala Vam, kraljevič, za to čast, ki ste nam jo izkazali!“ — Na slavnostnem obedu je imel regent Aleksander prekrasen, duhovit govor, kakršnih je malo slišati iz ust vladajočih knezov, v katerem je radostnega srca povdral globoko zadovoljstvo, da se je po tisočletnem boju vendar enkrat uresničila želja troimenskega bratskega naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev po združitvi v veliko skupno domovino. Hrvatski narod je regenta Aleksandra vsepovsod, kjerkoli se je pokazal, sprejel navdušeno in slovesno z vsem sijajem in vdanostjo.

Regent v Sloveniji.

Ko je naš narod zaznal, da obišče regent Aleksander tudi Slovenijo, se ga je polastilo nepopisno navdušenje in koprneče želje, videti in stopati po slovenskih tleh prvič in imeti prvičkrat v svoji sredini prvega narodnega vladarja, potomca junaške srbske vladarske rodbine z lavoriko na nešteti bojnih poljanah ovenčanega slavnega voditelja junaške srbske armade, regenta Aleksandra.

Ko je ljudomili regent stopil na slovenska tla, je navdušenje naroda rastlo od postaje do postaje, od Brežic do bele Ljubljane je bila regentova vožnja nepretrgana vrsta navdušenega slavlja. Na vsaki postaji je regent stopil iz vlaka, pozdravljal in odzdravljaval ljudstvu in se mu zahvaljeval za veličastne sprejeme. V Trbovljah je šel med rudarje in se z njimi prijazno razgovarjal. Regenta so spremljali ministrski predsednik dr. Vesnič, minister dr. Korošec ter minister dr. Kukovec. Vse postaje, zlasti bela Ljubljana, so bile v zelenju in v zastavah. V Ljubljani so bili na opokdanskem kosilo med drugimi še tudi povabljeni škof dr. Jeglič, bivši tržaški škof dr. Karlin ter minister dr. Korošec. Za nad vse pristrčni sprejem se je regent zahvalil s sledečimi besedami, katere je izpregovoril s krepkim glasom: „Globoko ginjen se zahvaljujem za pristrčni sprejem, katerega mi je priredila Ljubljana in slovenski narod izražam svojo toplo ljubezen za vse brate Slovence.“ Po teh besedah se je v imenu vlade zahvalil minister doktor Korošec za izredno srčni sprejem in veličastno slovesnost, s katerimi je naš narod pozdravil osvoboditelja Njegovo Visočanstvo, v katerega polagamo vsi Slovenci vse svoje upe in nade. Z nepopisnim navdušenjem je ljudstvo sprejelo govor ministra dr. Korošca, ki je stal vsem Slovincem načelu v najhujšem boju za osvobodjenje in zedinjenje naroda Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Med številnimi deputacijami, ki so se poklonile

regentu, je bila tudi ženitovanjska skupina iz Skofje Loke. Zupan skofjeloški je v pristno domačih besedah kot pravi slovenski starešina pozdravil regenta in mu ponudil čašo vina. Regenta je ta mični dogodek izredno veselo iznenadil, trčil je z vsemi svati, prejel v dar šopek in velik kos pogače v evetju. Ob tej priliki se je pač videlo, da se čuti regent kot pravi sin naroda in da se čuti srečnega, ako je v čim ožjim stikom z narodom, od katerega ga ne loči nobena ograja. Pristrčno ljub je bil sprejem sedemletne deklice v narodni noši, katere je s šopkem v roki pozdravila regenta. Med ploskanjem ljudstva in živio-klici je ljudomili kraljevi princ poljubil deklico. Kakor v Zagrebu, tako tudi v Ljubljani je bila prva regentova pot v stolno cerkev, v kateri je daroval škof dr. Jeglič tiho sv. mašo. Na pristrčne škofove pozdravne besede se mu je regent zahvalil in priklonil. Le težko se je regent poslovil od bele Ljubljane, da obišče tudi naš zeleni Stajer. Pri vrodu v Savinjsko dolina na Vranskem je že od ranega jutra čakala na regentov prihod več tisočera ljudska množica. Vse je bilo okrašeno in vse hiše v zastavah. Po kratkem pozdravu je regentov avtomobil zdrčal proti Zalcu, kjer je regent izstopil. Med tem časom so mu mlade deklice ovenčale avtomobil z vencem in evetjem. Nad vse ljubka prikazen regentova, ki mora osvojiti srca slehernega, kdor je tako srečen, da ga je videl, je pač najljubše tedaj, kadar stoji sredi naroda in se po domače z njim razgovarja. Nad vsako pričakovanje je bil regentov sprejem v prijaznem Celju ob bistrbi Savinji. Ljudstva se je zbralo čez 20.000 oseb, da vidi in pozdravi svojega osvoboditelja in narodnega vladarja.

Po polurni pomudi v Celju se je regent odpeljal proti Vojniku, Konjicam in Slovenski Bistrici. Vsi ti kraji so regenta Aleksandra sprejeli nad vse prijazno, vsi so tekmovali med sabo, da dragega gosta in njegovo spremstvo sprejmejo kar najveličastnejše.

Naš vladar v Mariboru.

Na predvečer prihoda.

Naš Maribor je videl v svoji sredini že marsikatero visokega tujega gosta, nebroj tujih knezov in kronanih glav, toda vsi ti so bili le tuje, bili so pač gostje, ki nikdar niso čutili z narodom in narod ne z njimi. Toda sedaj, ko je naš narod zaznal, da prihaja v njegovo sredo kraljevi princ, njegov osvoboditelj iz tujega rodstva, knez, ki je nas Slovence nazval svoje brate in nam priboril svobodo, sedaj se je polastila naroda nestrpno koprneča želja, da vidi na lastne oči svojega rešitelja in osvoboditelja in ga po tisočletnem suženjstvu pozdravi kot prvega narodnega vladarja na slovenskih obmejnih tleh. Od vseh strani so prihajali že na Vidov dan brezštevilne ljudske množine v Maribor. Celi dan in celo noč se je Maribor pripravljal, da kar najslavesneje pozdravi in sprejme svojega vladarja. Maribor je bil nad vse pričakovanje lepo okrašen, ves v zelenju in v zastavah. Na tisoče rok je bilo celo noč na delu, da okraši vse prostore, ulice, ceste in poslopja, le nekaj najstrupenejših nemškutarjev je moralo delati nečastno izjemo,

Pred prihodom.

Ze od ranega jutra je vladalo v mestu živahno vrvenje. Na tisoče in tisoče ljudstva je prihajalo v mesto; Maribor je bil podoben velikem mravljišču. Ob državni cesti, tam ob tiru koroške železnice je postavila Zveza jugoslovanskih železničarjev prekrasen slavalok z napisom: „Živel naš osvoboditelj!“ Drugi nad vse okusno okrašen slavalok je bil pred novim dravskim mostom. Ob obeh straneh, državne ceste je pričakovala regentov prihod tisočera množica od vseh strani. Krasen in nad vse očarajoč je bil pogled z novega dravskega mosta na v zastavah vihrajoče mesto. Vse mestne ulice in vsi trgi so bili napolnjeni ljudstva, kojega število se cení nad 30.000 oseb. Prihitiel je narod iz Korotana, iz vseh stajerskih obmejnih občin in naše Prekmurje je poslalo v Maribor čez 300 oseb.

Regent prihaja.

Le težko in nestrpno je narod pričakoval regentov prihod, vsaka minuta je bila uro dolga in zdelo se je, da se kazaki na urah sploh niso premikali.

Ko je ob pol eni uri popoldne počil prvi strel iz topa in na to še drugih dvajset, so se sekunde čakanja spremenile v dolge ure. Zdelo se je, da je za trenotek nehalo biti vsako srce, za trenotek je zavladala grobna tišina, nihče se ni ganil, vse je zrló in imelo uprte oči proti onemu mestu, odkoder so se že slišali prvi zvoki fanfar in voľemu šumenju podobni živio-klici. Prišel je zaželjen trenotek: kraljeva garda na velikih konjih krasne postave ter 24 avtomobilov so naznanjali, da se bliža on, v katerega oči so bile uprte oči vseh — regent Aleksander. Med neprestanimi živio-klici, mahljanjem z robcí je narod pozdravljaval regenta ves čas do prelepe tribune pred rotovžem. Regent, krasna viteška postava, nad vse priklupljive zunanjosti je več čas neumorno do tribune pozdravljaj in odzdravljaj zbranemu narodu.

Regent pred mestno hišo.

Med nepopisnim navdušenjem je stopil regent pred baldahin, kjer ga je mestni gerent dr. Leskovar pozdravil v imenu Maribora in cele severne Jugoslavije. Na gerentov pozdrav je odgovoril prestolonaslednik s krepkim, a lepo in milo donečim glasom: „Hvala Vam srčna za iskreni sprejem in pozdrav! Obljubim Vam, da bom Maribor posečil še večkrat. Živio!“

Sprejem deputacij.

Regenta je pred baldahinom pozdravila soproga generala Maistra, mu izročila šopek, na kar se je regent razgovarjal z duhovščino na čelu ji škof doktor Napotnik in s poslanci. V mestni hiši je regent sprejel nad 100 deputacij, med temi vse naše krščanske organizacije. Deputaciji Orlov je izrazil željo, da bi orlovski tabor dobro uspel. Nad vse pristrčno je tudi sprejel deputacijo Prekmurcev.

Regentova zahvala.

Po končanem sprejemu deputacij je regent v epremstvu ministra dr. Korošca in gerenta dr. Leskovarja stopil na balkon mestne hiše. V trenutku, ko ga je narod zagledal, ni bilo živio-klicev ne konca in ne kraja. Ko se je nekoliko polegel vihar navdušenja, je zaklical regent: „Hvala Vam bračo Slovenci! Živeli! Nato se je regent podal v Narodni dom na obed, katerega se je udeležilo okoli 110 oseb.

Regent v stolnici.

Kakor povsod na svojem obisku, se je regent tudi v Mariboru podal v stolnico, kjer ga je stolni župnik sprejel z blagoslovljeno vodo, ga spremljal pred glavni oltar, ter tam opravil predpisano molitev za vladarja.

Dar Rušanov regentu.

Nad vse prijazno je sprejel regent deputacijo Rušanov, o katerih je regentu primpomnil minister dr. Korošec, da so ravno narodno zavedni Rušani morali pretrpeti največja zasramovanja in pregajanja, nakar je kraljevič v svoji narodni navdušenosti zagrabil kar obe roki vsakega Rušana, jim stresel roke in se jim zahvaljeval za prestane žrtve. Deputacija Rušanov je izročila regentu v dar umetniško izgotovljeno košaro s pohorsko cvetlico „rododendrum“. Regent je bil izvanredno vesel tega darila, katero je moralo stati pri slavnostnem obedu v Narodnem domu na mizi pred njim.

Regentovo slovo.

Po obedu se je regent točno ob 3. uri odpeljal proti kolodvoru, kjer ga je že čakal dvorni vlak. Ves čas vožnje na kolodvor ga je narod burno in navdušeno pozdravljaval. Na peronu so se zbrali vsi člani deželne vlade, škof dr. Napotnik s stolnim proštom dr. Matekom, dr. Leskovar, okrajni glavar dr. Lajnšič, zastopniki uradov, šol, društev, župani, časniki in karji itd. Ko je prometni minister dr. Korošec dal znamenje za odhod dvornega vlaka, je zaigrala godba in naređ je kakor orkan pozdravljaval v slovo odhajajočega ljudomilega vladarja. Ves čas je regent pristrčno odzdravljaval in se, ko je zadnji voz dvornega vlaka izginil izpred oči, ni bilo živio-klicev ne konca ne kraja.

Neizbrisen utis je napravil regentov obisk na nas obmejne Slovence, ki mu kličemo v slovo: Bog ga ohrani zdravega v blagor naše mile očetnjave!